

«Ura oamenilor ți-o atragi făcând atât binele, cât și răul» (Nicolo Machiaveli)

S-a întâmplat în ultima perioadă... Astăzi voi începe cu o întâmplare care, mie personal, îmi provoacă multe semne de întrebare. Trăim în democrație și libertatea de manifestare este permisă. Pentru că la fiecare manifestare de acest gen mă simt dator să explic lucrurile, o voi face, stimați cititori, cu toată sinceritatea și corectitudinea.

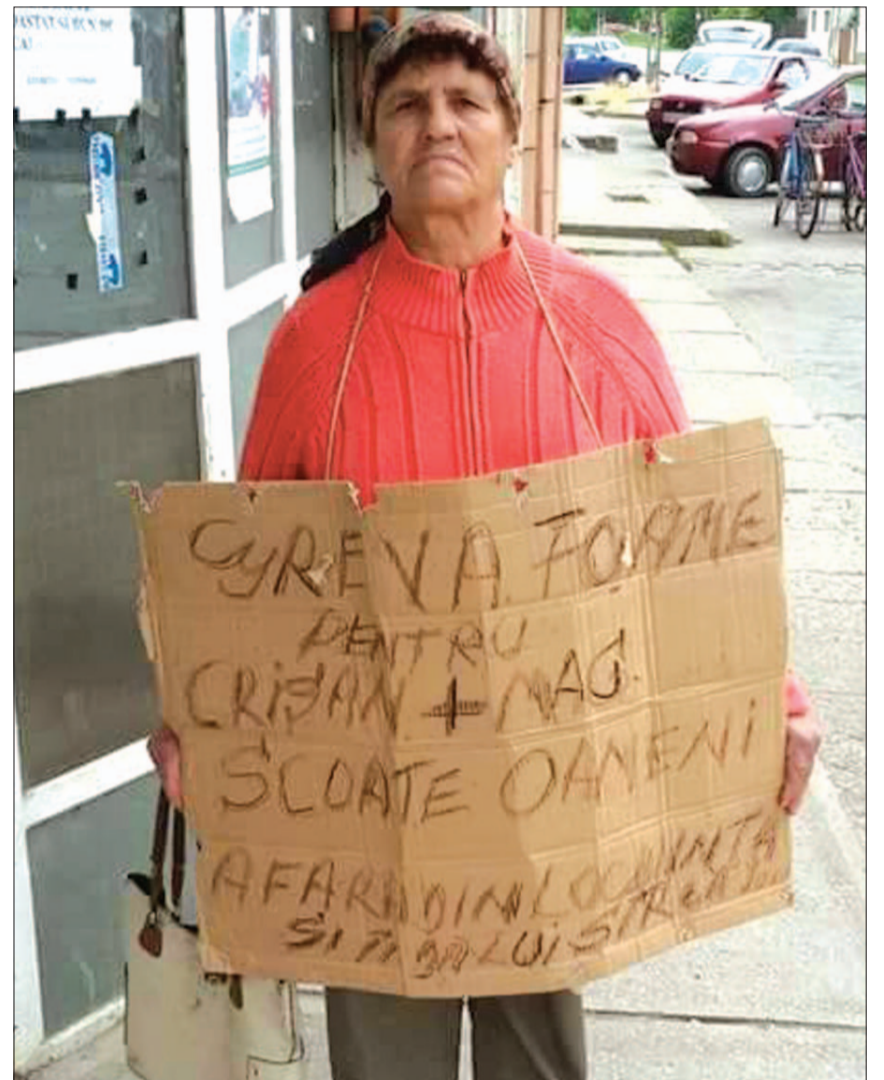
Iată cum stau lucrurile... Recent, în centrul comunei Vladimirescu, o cetățeană, pe numele dânei Gângă Elena, a hotărât să facă greva foamei. Motivul? Îl scrie domnia sa pe cartonul care-l afișa pe piept. Sincer, eu am altă convingere: mă îndoiesc de sinceritatea

demersului. Deci, motivul scris pe carton este: *“primarul Crișan și vicele Mag trebuie să plece, pentru că dau oamenii afară din casă”*.

Cum stau, însă, lucrurile? Pe Strada Nicolae Bălcescu, la numărul 9, locuia cu chirie o familie. Nu dau numele familiei respective și veți vedea mai jos de ce. În anul 2011 contractul se încheie cu o persoană din familie, mama renunțând la calitatea de titular de contract, în favoarea fiicei. Perioada de închiriere: 5 ani.

Clauza contractului prevedea *obligația chiriașului ca înainte de expirarea valabilității acestuia cu trei luni, acesta să-și reinnoiască cererea de*

prelungire a închirierii. Acest termen nu este respectat, chiriașul nu mai solicită, nici la expirarea termenului limită din contract! Mai trec două luni și chiriașul tot nu solicită reinnoirea contractului! După cinci luni, suntem sesizați că din imobil se fură geamuri, uși și... cam tot ce se poate fura! Fie vorba-nre noi, *starea actuală a imobilului a fost creată de chiriaș!* Ne deplasăm la imobil și constatăm, în plus, că alimentarea cu energie electrică (iar eu cred că și apa) a fost întreruptă de furnizor. Pentru neplată, bineînțeles! Iar imobilul este așa cum se vede în fotografiile pe care vi le prezentăm mai jos.

Doamna Gângă Elena a găsit de cuviință ca *din solidaritate cu acești chiriași, să protesteze AȘA CUM SE VEDE*. Domnia sa nu a locuit niciodată și nu locuiește în acest imobil, în nici o calitate. Nici o rudă a domniei sale nu se găsește în contractul expirat, încheiat în 2011, în calitate de membru al familiei. De aceea mă întreb - și vă întreb pe dumneavoastră: *oare toată această "hăr-mălaie" nu este cu un scop anume?* Cineva se revolta, pe o rețea de socializare, cum că doamna... trebuie pusă în posesie! Doamne, ferește-ne de slabul pregătit, cu pretenții de jurist, care nu poate face diferența între proprietate și chirie, respectiv între proprietar, posesor și chiriaș.

În urmă cu ceva ani, mă adresam cetățenilor ca în contul unor servicii solicitate de unii oameni, fie ele și pentru denigrare cu efect electoral, să nu se sfiască să le bea berea, să le mănânce micii, să-i laude pe cei care plătesc (că doar pentru fi laudați au plătit!). Apoi, să plece acasă liniștiți. Să-i laude, că doară nu-i doare gura. Și să-și ceară plata, că au de unde!

Azi s-a schimbat și metoda și prestația. E mai grea "prestația", mai joci și teatrul ieftin, cartonul este incomod, nu doar lauzi pe cel care ți-a plătit, dar și ponegrești pe cine spune el.

Și la greva foamei, mănânci acasă seara, că nimeni nu știe și nu te vede! Greva-i numai... de zi. Ca Ramadanul (postul la musulmani)! Noaptea se poate mânca oricât de mult! Oricare ar fi situația, propria mea convingere este că totul este o provocare. Ce ziceți, oameni buni?

Ce spui, domnule Teodor, Darie, Ioane, Franț, Ivan sau Alioșa? Ce spuneți? Este corect? Asemenea gesturi aduc mai mulți bani la bugetul comunei? Fac din comuna noastră o stațiune cu ștranduri, piste de biciclete vopsite "a la Cluj" (că noi nu ne comparăm nici cu Aradul!) și nu din pavele solide facem pista, ci din vopsea, care se cojește la doi ani, tomberoane de gunoi vopsite, dar la fel cu cele pe le avem de peste zece ani? Dar dacă nu locuiești în comună, n-ai de unde cunoaște realitatea de pe teren.

Eu cred că avem nevoie de un inginer de calitate, fără studii politehnice, dar cu studii juridice făcute temeinic, așa cam șase ani, în loc de patru.

P.S.: Nu am dorit să fiu ironic. Numai realist am vrut să fiu. Orice asemănare cu realitatea de azi sau de ieri (sau din trecut) este, pur și simplu, întâmplătoare.

Primarul comunei,
IOAN CRIȘAN